

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 149/10
05.11.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Снежане Андрејевић, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, одлучујући о захтеву С.Ј. из Б., улица ..., поднетом преко пуномоћника Т.С., адвоката из Б., улица ..., за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда 17 У ... од 30.06.2010. године, уз учешће противне странке Министарства одбране Републике Србије, Сектора за политику одбране, у предмету признавања права на стипендију, у нејавној седници већа одржаној дана 05.11.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Побијаном пресудом Управног суда 17 У ... од 30.06.2010. године одбијена је тужба тужиоца С.Ј. из Б. против решења Министарства одбране Републике Србије, Сектора за политику одбране број ... од 21.01.2008. године. Наведеним решењем, које је донето у извршењу пресуде Врховног суда Србије У ... од 31.10.2007. године, ставом првим диспозитива тужиоцу је признато право на стипендију за време школовања у М. на курсу страних језика у периоду од 01.09.2004. до 26.11.2004. године у износу од 20% од дневнице за службено путовање у М., а ставом другим диспозитива одбијен је његов захтев за признавање права на стипендију у износу преко 20% а до траженог износа од 3.663 USD за службено путовање у М. У поднетом захтеву за преиспитивање, подносилац побија означену пресуду Управног суда због повреде закона на његову штету. Указује да за време курса није добијао бесплатан оброк, већ је добијао 8 USD дневно за личне потребе и плаћена му је повратна карта Б-Б. Стога је нетачна тврдња у пресуди да је за трошкове исхране примао 8 USD, јер то не произилази из потврде организатора курса која је приложена уз тужбу. Предлаже да суд уважи поднети захтев, преиначи побијану пресуду и подносиоцу призна право на трошкове стипендије у траженом износу.

Противна странка Министарство одбране Републике Србије, Сектор за политику одбране, у поднеску достављеном Врховном касационом суду 12.08.2010. године, уз евиденцију достављених списа, указује да су и одлукама Врховног суда Србије и Управног суда донетим у управним споровима тужбе других тужилаца поднете у истој правној ствари а који су са овде подносиоцем захтева Ј.С. били на истом курсу одбијене.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев није основан.

Из образложења побијане пресуде и списа ове управне ствари види се да је Управни суд у управном спору правилно нашао да оспореним решењем којим је тужиоцу признато право на стипендију за време школовања у М. на курсу страних језика у периоду од 01.09. до 26.11.2004. године у износу од 20% дневнице за службено путовање у М, односно одбијен је његов захтев за признавање права на стипендију за време наведеног школовања до траженог износа од 3.663 USD, није повређен закон на његову штету. Врховни касациони суд налази да је пресуда Управног суда донета без повреда правила поступка, уз правилну примену материјалног права на утврђено чињенично стање, при чему су оцењена сва питања и околности које су могле бити од утицаја на законитост оспореног решења и за ту оцену су дати довољни и јасни разлози које прихвата и овај суд.

Наводе захтева да подносиоцу припада и право на стипендију преко признатог износа од 20% до тражених 3.663 USD јер за време курса није добијао бесплатан оброк, већ му је износ од 8 USD дневно исплаћиван за личне трошкове, Врховни касациони суд је оценио као неосноване. Ово са разлога што и по налажењу овог суда, из чињенице која произилази из достављених списа, да су трошкови исхране били у обавези организатора курса, не произилази нужно његова обавеза да учесницима обезбеђује бесплатне оброке, како сматра подносилац захтева. Стога је правилно закључивање Управног суда у

побијаној пресуди да из чињенице утврђених у управном поступку несумњиво произилази да је организатор износ од 8 USD дневно учесницима курса исплаћивао на име трошкова исхране. Како је одредбом члана 4. став 3. тачка 1. Уредбе о стипендијама професионалних официра, професионалних подофицира и цивилних лица на служби у ВЈ за време школовања у иностранству (Службени војни лист број 7/94) прописано да за време школовања у иностранству стипендисти припада, на име стипендије, ако су обезбеђени бесплатно становање и бесплатна исхрана, 20% од дневнице за службено путовање у земљи у којој се школује, Врховни касациони суд налази да је побијаном пресудом правилно оцењена законитост оспореног решења донетог у примени наведене одредбе члана 4. Уредбе.

Налазећи да ни остали наводи захтева нису основани и да не могу довести до другачије одлуке суда по поднетом захтеву, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Дана 05.11.2010. године, Узп 149/10

Записничар,

Радојка Маринковић, с.р.

Председник већа - судија,